

Římskokatolická farnost
u kostela Neposkvrněného
Početí Panny Marie

č. 128
Seslání
Ducha Svatého
2020

VZKŘÍŠENÍ

FARNÍ ZPRAVODAJ

Z obsahu

- Zprávy z farnosti
- Kronika
- Pro děti
- 130 let od narození Karla Čapka
- Modlitba v čase pandemie
- Program farnosti na školní rok 2020/2021

Moji milí,

vítám vás u četby svatodušního vydání našeho farního zpravodaje. Vypadá to, že se vše vrací do normálu. Otevírají se sportoviště, obchody a hospody, zmírňují se hygienická opatření. Je cítit euforie z toho, že „jsme to opět zvládli“.

Musím se přiznat, že mi stále přichází na mysl, že bych vlastně velmi nerad, aby se všechno jen tak vrátilo do starých kolejí a my pokračovali dál, jako by se nechumelilo. Znamenalo by to, že jsme koronavirovou krizi promarnili.

Jsem přesvědčen o tom, že tato krize je z Božího dopuštění a že nás s její pomocí chce Pán Bůh k něčemu vyburcovat. Není pochyb o tom, že mnozí, především zdravotníci, projevili obrovské nasazení a že krize sjednotila mnoho lidí ke společnému dobru. Šití roušek, péče o seniory a osamělé lidi, výroba štítů na 3D tiskárnách a mnohá další dobrá díla, konaná nezištně. Přesto by ale bylo chybou si myslet, že „jsme to všechno zvládli, jako vždy“ a že to tak bude stále. Krize nám ukazuje, jak jsme křehcí a jak snadno může dojít k rozkladu jak jednotlivce, tak celé společnosti. Jednoduše řečeno: „Bez Božího požehnání marné lidské namáhání“.

Myslím si, že koronavirová pandemie má v sobě několik duchovních aspektů. Prvním je to, že současná situace je výzvou k pokání. Každý máme své hříchy, za které musíme konat pokání. Existují i celospolečenské hříchy – konzumní přístup k životu, potraty, eutanázie, nevěra, genderové inženýrství. Také za tyto hříchy je třeba přinášet oběti a konat pokání. A podobně, jako pán Ježíš "byl povolán", aby přinesl obět za hříchy světa, tak je to v tuto chvíli především církev, tedy my sami, kdo jsme povoláni k pokání za svět. Naše víra nebude nikdy triumfovat. Budeme na tom podobně jako náš Pán a Mistr, a tak je to správně.

Ruku v ruce s kajícím postojem každého katolického křesťana dochází k prohloubení osobního duchovního života. Krize nás nutí k usilovnější osobní modlitbě. Oprášili jsme modlitbu růžence, soukromou i v rodinách. Modlíme se za sebe, abychom to zvládli s pomocí Boží, protože sami to nezvládneme. Modlíme se i za druhé a za svět. Konáme dobro, kde můžeme. Uvědomujeme si zřetelněji, že náš trvalý domov je u Pána. K němu se v myšlenkách častěji pozvedáme.

Třetím aspektem je prožívání svátostí, především mše svaté. Kolik jsme mohli slyšet nářků, že je to hrozné, že se neslouží mše, že není možné jít ke svatému přijímání a podobně. S jakou samozřejmostí a minimální nebo žádnou přípravou a vděčností jsme ale dosud přijímali Pána Ježíše v Nejsvětější svátosti. Nedávný průzkum mezi americkými katolíky ukázal, že dvě třetiny těch, kdo pravidelně přistupují ke svatému přijímání, nevěří v přítomnost Krista v proměněné hostii. Znamená to, že se pro ně mše svatá stala pouhou společenskou záležitostí, kde je navíc pan farář v lepším případě motivuje svou promluvou, nebo kde mohou realizovat své ambice, ale nic víc. Osobně si myslím už delší dobu, že se vytrácí vědomí toho, o co při mši svaté jde. Svědčí o tom mnohé a opakované pozdní příchody a předčasné odchody. Listování ve zpěvnících ve chvíli, kdy by měl člověk dávat pozor na to, co se čte, nebo děje na oltáři. Stesky na to, že mše svatá je nuda. Snahy ji nějak ozvláštnit, aby se na ní alespoň děti nenudily a nebyly tak do budoucna od víry a chození do kostela odrazeny. Vždy si vzpomenu na svého tatínka, který mě často vyhuboval za to, jak jsem se v kostele při mši jako dítě choval. Nebo, když jsme jako rodina v sobotu odpoledne uklízeli náš vesnický kostel a já běhal na kůr a vrzal tam na harmonium, jak mě maminka okřikla. Každý rok jsme v červenci chodili na pouť na Hrádek u Vlašimi. Museli jsme projít kolem pouťových atrakcí, stánků s bonbóny a tureckým medem. Jako děti jsme toho měli plné oči. "Mami, koupíš mi to?" Odpověď byla vždy stejná: "Nejdřív jdeme na mši svatou. To vydržíš. Nic ti neuteče." Neexistovalo, že bychom si do kostela brali jídlo nebo bonbóny či hračky. Postavili jsme se do fronty před zpovědnici, pak jsme se u bočního oltáře pomodlili uložené pokání a už začala mše svatá v přeplněném kostele. Někdy se stěžilo pohnout, jak bylo plno. To všechno ve mně vypěstovalo vědomí, že kostel je zvláštní místo, že i když je náš (měli jsme od něj klíče), tak nám nepatří, protože patří Bohu. Vědomí posvátna.

Mše svatá je to největší a nejdokonalejší, co můžeme na světě vykonat a u čeho můžeme být. Je totiž nekrvavou formou Kristovy oběti na Kalvárii. To sám Pán Ježíš se na oltáři obětuje, ne znovu, ale stále. To on se při mši svaté nabízí Otci jako dokonalá oběť za hříchy světa i každého z nás. To on je rukama kněze pozdvihován jako tehdy na kříži. My všichni nejsme vlastně v kostele (fyzicky, v myšlenkách třeba někde úplně jinde), ale na Golgotě u paty kříže. Máme tu čest tam být spolu s Pannou Marií, svatým Janem a pár dalšími. Zároveň, i když to očima nevnímáme, si můžeme být jisti, že ve chvíli mše svaté je celé nebe, všichni andělé a svatí, v pozoru. Vždyť obětí mše svaté je v tu chvíli uctíván samotný Bůh.

Oběť mše svaté nepřestala ani v době pandemie. Každý den a každou chvíli ji kněží přinášeli na oltářích po celém světě. Nemožnost fyzické přítomnosti na mši svaté byla pro mnohé velmi bolestivou zkušeností. Kéž by nás toto fyzické odloučení vyburcovalo k větší touze a hlubšímu duchovnímu prožívání tohoto úžasného Ježíšova daru.

Opět máme před sebou Letnice. Dar Ducha svatého je nám dán k tomu, abychom dobře bojovali svůj boj zde na zemi a mohli tak uchvátit vítězný věnec, který nám v onen den předá sám Pán. Kristus nám nedal svého Ducha k tomu, abychom byli výjimeční, ani za odměnu, ale z nutnosti, abychom dokázali prožít své životy ve víře, naději a lásce k Bohu a zvítězit ve všech pokušeních a překonat všechna nebezpečí, slabosti a nástrahy zlého.

Hlubokou radost z tohoto daru z výsosti nám všem přeje a vyprošuje

váš Otec Karel

■ ■ ■ ZPRÁVY

■ Noc kostelů v našem kostele

V pátek **12. června** od 18 do 22 hodin. Vzhledem ke zmatkům spojeným s koronavirovými opatřeními program letos neplánujeme, kostel bude pouze otevřený pro soukromou prohlídku.

■ Farní pouť do Police a České Kamenice

V sobotu **10. října** se společně vypravíme na poutní výlet. Navštívíme dvě mariánské svatyně v severních Čechách. První zastávka bude v Horní Polici, kde budeme slavit mši svatou v nově zrekonstruovaném kostele. Kostel Navštívení Panny Marie z roku 1723 byl vedle Bohosudova nejnavštěvovanějším poutním místem v severních Čechách díky dřevěné sošce Panny Marie v pozeňnaném stavu, která do Police připlavala neznámo odkud po řece Ploučnici v roce 1523. Opravu kostela letos dokončil P. Stanislav Příbyl z naší farnosti, který zde také o sobotách a nedělích slouží a rád nás ve svém kostele osobně přivítá.

Na oběd se pravděpodobně přesuneme do České Kamenice. Po obědě si prohlédneme poutní kapli Narození Panny Marie s ambity. Místo je známé mnohými uzdraveními. Sám zakladatel kostela P. Jindřich Ignác Teigel byl uzdraven z moru, kterým se nakazil při službě farníkům během morové rány v letech 1713-14.

Srdečně vás všechny zvu. P. Karel

■ ■ KNĚŽSKÉ SVĚCENÍ BOHOSLOVCE ROBERTA BENNO ŠTĚPÁNKA

V sobotu 20. června přijme náš bohoslovec Robert Benno Štěpánek v katedrále svatého Víta, Václava a Vojtěcha kněžské svěcení. Nezapomínejme na něho v modlitbách.

Primiční mše svatá

V neděli 21. června od 10.30 v našem kostele. Po slavnostní mši svaté zveme všechny na slavnostní agapé v prostorách fary. Uvítáme pomoc s organizací i s přípravou pohoštění. Předem děkujeme.

William Hole, Zjevení u Tiberiádského moře (Jan 21)

Tu onen učedník, kterého Ježíš miloval, řekl Petrovi: „Pán je to!“ Jakmile Šimon Petr uslyšel, že je to Pán, přehodil přes sebe svrchní šaty – byl totiž oblečen jen nalahko – a skočil do moře. (Jan 21,7)

S vděčností za dar víry a milost povolání
Vás srdečně zvu ke společnému slavení mého

KNĚŽSKÉHO SVĚCENÍ,

jež přijmu z rukou Jeho Eminence
Dominika kardinála Duky

v sobotu **20. 6. 2020 v 10:00**

**v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha
v Praze,**

a

PRIMIČNÍ MŠE SVATÉ

v neděli **21. 6. 2020 v 10:30**

ve farním kostele
Neposkvrněného Početí Panny Marie
v Praze-Strašnicích.

Ve společenství modlitby

Robert Benno Štěpánek

Milí bratři a sestry ze strašnické farnosti,

je to už šest a půl roku, co jsem na doporučení pana biskupa Václava Malého přišel k Vám a našel u Vás své adoptivní útočiště. Jsem Vám velmi vděčný za vaše přijetí, které nemuselo být automatické. Díky tomu jsem s Vámi mohl strávit mnohé příjemné chvíle a společně oslavovat Pána při různých církevních slavnostech. O letních prázdninách jsem zase měl kde absolvovat povinné praxe, v jejichž rámci jsem také směl alespoň troškou přispět k chodu farnosti a ke zvelebení farního komplexu.

Proto bych s Vámi chtěl nyní též sdílet radost ze završení tohoto mého dlouholetého úsilí a oslavit spolu s Vámi svou první mši svatou, která se bude konat v našem strašnickém kostele v neděli 21. června v 10:30 hodin. Samozřejmě jste srdečně zváni i na kněžské svěcení, které, bude-li již tou dobou znovu veřejnosti zpřístupněn Pražský hrad, proběhne ve svatovítské katedrále den předtím, tj. 20. června v 10:00 hodin.

S poděkováním za veškerou přízeň a přáním všeho dobrého

Váš jáhen Robert Benno Štěpánek

Milí farníci, našemu "adoptivnímu" bohoslovcovi Robertovi chystáme po primici slavnostní agapé. Pochází z Brna a jeho maminka mě prosila, zda bychom jí nemohli pomoci s pohoštěním. Budu moc ráda, když mi pomůžete s organizací a občerstvením. Hlaste se, prosím, v sakristii nebo přímo u mě. Předem moc děkuji, Lída

■ ■ ■ **KRONIKA**

■ ■ **JARNÍ PRÁZDNINY V ROKYTNICI**

Letošní jarní prázdniny jsme nevyrazili jen do Rokytnice do Jizerských hor. Řekli jsme si, že nebudeme troškaři a vyrazíme do celého světa. Celý týden jsme totiž navštěvovali poutní místa. Jak se ale na takovou cestu zabalit? Naštěstí jsme dostali první den instruktáž, a tak jsme věděli, že užitečnější je na cestě toaletní papír a dobré boty, než počítač a peřina. Pak už nám nic nebránilo a mohli jsme vyrazit do střední Ameriky, do Mexika. Zde jsme

navštívili Guadalupe, poutní místo s fascinující historií. Další den jsme se přesunuli na snad nejnámější poutní místo. Město, které hrálo významnou roli v křesťanských dějinách, jako žádné jiné. Přicestovali jsme do Jeruzaléma. Nelze zde nenarazit na památky ostatních náboženství. A tak se malí cestovatelé dozvěděli něco nejen o chrámu Božího hrobu, ale také o Zdi nářků a Chrámové hoře. Další dny už jsme pobývali na “starém kontinentě”. Jako první jsme po značkách mušlí hřebenatek zamířili do města poutníků, Santiaga de Compostely. Dále jsme se vydali občerstvit se na duchu i na těle a zahojit si menší či větší bolístky k prameni v Lurdech. Posledním poutním místem pro nás byla Fatima. Na každém místě jsme se dozvěděli o zázracích, zjeveních, které zde proběhly, nebo probíhají a také něco málo o historii místa.

Nejen náš program byl celosvětový, ale také počasí. A tak jsme hned po příjezdu zažili deště a mokro jako v tropickém pralese. Nevyhnuli se nám ani vánice připomínající vrcholky Himálají. Svítlo sluníčko, byla mlha, pršelo. Vypadalo to, že aprílové počasí přišlo tento rok o trochu dřív.

Stihli jsme lyžovat, snowboardovat, stavět sněhuláky, péct pizzu, hrát vybíjenou, koulovat se, povídat si, pomodlit se, držet půst na popeleční středě, smát se, hrát ping pong, vyprávět si, číst si pohádku před spaním... Ať padaly trakaře, nebo smažilo sluníčko, my si poradili. Jeden den jsme šli místo lyžování na výlet. Termín “zataženo, občas přeháňka” zde platil spíš pro mysl pár dětí, kterým chození do kopce nevyhovovalo. Ale i tady se podařilo mraky rozehnat a výlet na vyhlídku nad Rokytnicí, přestože byla pořádná mlha, si snad užil každý. Na samý konec jsme měli třešničku na dortu v podobě kurzu sebeobranu od Honzy Čuchala. Tímto mu děkujeme za toto procvičení.

Děkuji všem vedoucím a pomocníkům, bez kterých by to nešlo. Děkuji všem dětem a účastníkům, že jsme mohli spolu procestovat celý svět. Děkuji všem dobrodincům, kteří na nás myslí a modlí se za nás.

Anička

■ ■ KŘÍŽOVÁ CESTA PRO DĚTI 2020

Mnoho let se účastníme farní křížové cesty pro děti, nevzdali jsme ji ani letos. V 9 hod jsme byli na Petříně skoro sami, vyzbrojeni krásnou křížovou cestou, kterou jsme si stáhli z webových stránek farnosti bez křížové cesty na Petřín si Velký Pátek už neumíme představit.

Děkujeme za všechny texty na webu (pro děti i dospělé), provázely nás posledními týdny, měsíci, věděli jsme, že na nás myslíte, spojovaly nás s farností a ostatními farníky.

■ ■ SPOLČO V DOBĚ KORONAVIRU

Scházíme se každých 14 dní ... 15. března jsme se ale nesešli. Chvilí jsme se v nové situaci rozkoukávali, na konci března jsme se v dobu tradičního spolča všichni modlili jeden desátek růžence, každá rodina jiný. Bylo to milé, ale pravidelná setkání nám chyběla. Nezbylo než využít vymožeností techniky a zkusit spolčo online. A hned první pokus připadl na 20leté výročí vzniku našeho společenství! Klaplo to, dokonce jsme se po delší době „viděli“ s některými rodinami, které se odstěhovaly mimo Prahu a naše řady tak opustily. Ta radost ... a za 14 dní jsme se potkali všichni znovu online a za dalších 14 zase. Dá se říci, že jsme něco získali, obnovili jsme částečně zpřetrhané kontakty a ujistili se o tom, že si chybíme. To není málo, ne? Bohu díky!

Jana, Petr, Lída, Iveta, Vláda, Martina, Petr, Monika, Pavel, Dana, Bohouš, Karolína, Vašek

■ ■ PANDEMIE V 1. LINII

Na základě žádosti si dovoluji se s vámi podělit o osobní zkušenost z tzv. první linie. Pracuji totiž jako zdravotní sestra na Klinice anesteziologie, resuscitace a intenzivní medicíny (tzv. KARIM) ve Všeobecné fakultní nemocnici na Karlově náměstí. Naše oddělení přes dva měsíce sloužilo jako tzv. Covid-centrum.

Když se vrátíme do poloviny února, tak ještě tehdy si asi málokdo uměl představit, že z nákazy v Číně se stane celosvětová pandemie. Ovšem, jak se na konci února vyhroutil situace v severní Itálii, už naráz nebylo pochyb, že epidemie se nevyhne ani České republice. Na samém konci února pak každý zdravotník nejspíš tušil, že je zle a že si v nejbližších několika měsících sáhne na dno svých sil. V té době již zprávy ze severní Itálie a pak i Španělska byly děsivé, ale jak se ukázalo, také velmi poučné.

S vyhlášením nouzového stavu nám přednosta naší kliniky oznámil, že se staneme Covid-centrem a budeme přijímat pouze Covid pozitivní pacienty. Napřed bylo nutné vše připravit, hlavně organizačně - oddělit infekční zónu, kde leží nakažení pacienti, od neinfekční, což byl zbytek oddělení od skladu materiálu a pomůcek po místnost na střídání personálu. Dále bylo nutné vymyslet a naučit se postup při oblékání a svlékání ochranných pomůcek (kombinézy, obuvi, respirátoru, rukavic, brýlí nebo štítu) a jejich likvidace tak, aby nedošlo ke kontaminaci ostatních pomůcek a ostatních lidí včetně sami sebe.

Konkrétně manipulaci s ochranným oděvem a pomůckami jsme se učili podle videí od italských kolegů. Ze začátku nám celý proces oblékání trval až 15 min. I zde se potvrdilo, že cvik dělá mistra a během pár dnů někteří přeborníci vše zvládli za pár minut.

Dále bylo nutné rozdělit skupinu, která normálně slouží 12 hodinovou směnu, na podskupiny, aby se střídaly nepřetržitě u pacientů, aby se ostatní mohli napít, najíst a krátce si odpočinout. V respirátorech a v kombinézách nemůže totiž člověk vůbec nic. Kdo se chtěl

napít, tak se musel celý „odstrojit“ z ochranných pomůcek, vyhodit je, pak sebe odezinfikovat a až teprve potom se mohl napít. Ovšem pak se musel znova do všeho obléci, aby se mohl vrátit k pacientům do infekčního pásma. Tedy od pacienta se nedalo jen tak odskočit a bylo nutné zavést systém pravidelného střídání během 12 hodinové směny.

Kombinězy byly „igelitové“ a neprodyšné. Každý byl hned zpocený, ještě než začal pořádně pracovat, s respirátorem se těžko dýchá, což vše zrychluje únavu a střídání personálu bylo víc než nutné. Navíc respirátor označovaný jako FFP 3 poskytuje maximální ochranu jen na 6 hodin.

Vše bylo brzy teoreticky i prakticky připravené a my čekali na prvního pacienta. S napětím, starostmi a obavami. Nikdo nevěděl, co nás čeká, jak se celá situace vyvine, jak dlouho vše potrvá.

Samotné péče o pacienty se nikdo z našeho oddělení nebál. Jsme zvyklí se starat o kriticky nemocné, ohrožené na životě se selháním srdce, plic a dalších životně důležitých orgánů. Jsme připraveni reagovat i na zásadní změny během sekund.

Největší obavou tedy nebyla samotná práce, množství pacientů, ani obava o své vlastní zdraví. Největší strach měl každý o své nejbližší, aby je nenakazil a neohrozil své rodiče a prarodiče, své manžele a manželky, své děti. Podvědomě, a i na základě zpráv z Itálie, se každý nějak připravoval na to, že při tom všem vyčerpání se třeba ani nebude moci vrátit domů ke svým nejbližším.

Jakmile jsme přijali prvního pacienta, vše se rázem stalo automatické, přirozené a nikdo nepochyboval, že zvládne vše, co na něj bude naloženo.

Díky Bohu, situace ze severní Itálie se nekonala a katastrofické scénáře se nenaplnily.

Pro mě osobně bylo nejtěžší rozhodování mezi rolí matky a povoláním zdravotní sestry. Vzhledem k uzavření škol a nutnosti učit děti doma, jsem velmi zvažovala, která moje role má vyšší prioritu. Možná si říkáte, že nebylo co řešit. Řítila se na nás katastrofa a zdravotnictví potřebovalo každou ruku - zkušenou i nezkušenou. Jenže mám 3 děti. Nejsou sice nejmenší, ale jejich potřeba mít doma maminku s jejich věkem neklesla. Škola, domácnost... můžu to vše nechat na manželovi? Má svoji práci, také ztíženou karanténou, ostatně jako všichni. Ovšem přece jednou slíbil, že se mnou bude v dobrém i ve zlém, a tak jsme do toho šli. On k učebnicím a ke sporáku, já ke Covid-19 J

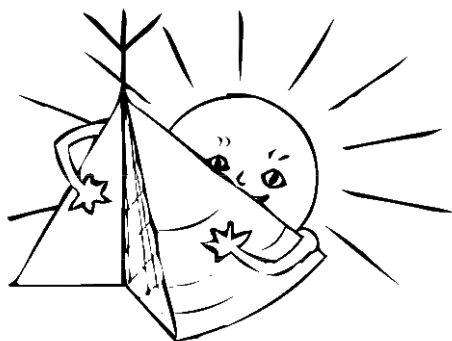
...je-li Bůh s námi, kdo proti nám...

Marcela Sklenářová

Milé děti,

od minulého vydání zpravodaje téměř celý svět prožil něco neobvyklého. Život se skoro zastavil. Jen lékaři, zdravotníci, zásobování, vláda a řada dobrovolníků měla plné ruce práce. Pro vás najednou ze dne na den skončila škola. Paní učitelky sice vymýšlely domácí vyučování, posílaly všelijaké úkoly nebo se svými učiteli přes Skype. Ale co dál?

Nebylo vám smutno po babičkách nebo po kamarádech? Znáš děti, kterým se dokonce po paní učitelce stýskalo, a už jsou rády, že jsou zpátky ve škole. Někdo byl rád, že má chvíli volno a může si dělat a tvořit, co sám chce. Všimla jsem si, že jste nosili poctivě roušky, nikdo neprotestoval, nikoho jsem nepotkala, že by se vztekal, dupal, ječel, brečel nebo nechtěl poslechnout. To je úžasný objev, mám velikou radost! Kdyby nebylo karantény, nikdy by se na tak důležitou věc nepřišlo. Nepotřebovali jste spoustu atrakcí, vydrželi jste si pěkně doma hrát, číst, kreslit nebo něco vyrábět. Většinou byli doma i rodiče a pěkně jste si s nimi užívali. Asi jste se společně víc modlili, povídali si, naučili jste se možná nějaké nové hry a vymýšleli spoustu legrace. Snad nám to vydrží i nadále :))

Pán Ježíš nás učí, že každá chvíle našeho života je vzácná a důležitá, má svůj význam a neměla by se pronudit, ale využít. A nejen v čase koronaviru. Vezměte si papír a přeložte napůl. Na jednu stranu nakreslete smajlíka, na druhou šklebouna. Ke každému napište tři pro vás nejdůležitější věci. Co jste se nového naučili, co zajímavého objevili a veselého zažili, z čeho jste měli největší radost a naopak. Hned uvidíte, za co Pánu děkovat. Boží moudrost, Duch svatý, k nám promlouvá tiše jako jemný vánek.

Čeká, až se zeptáme, až si o radu řekneme:

„Pane, prosím, porad' mi, co teď, co potom? Co bys, Ježíši, na mém místě udělal ty?“
Budete překvapeni! Tolik skvělých a moudrých nápadů normální obyčejný člověk vážně nevymyslí, to dokáže jedině Ježíš a Duch svatý!

■ ■ CO SE CHYSTÁ PRO DĚTI

■ Příprava na první svaté přijímání

Příprava na první svaté přijímání se odložila z důvodu pandemie na podzim. Pro děti i jejich rodiče začne po prázdninách, v pátek **11. září** od 16 hodin na faře, dále pak každý pátek. V neděli 13. září při mši svaté v 10.30 budou děti představeny farnosti s prosbou o modlitbu a přijmou požehnání. V neděli 25. října při mši svaté v 10.30 přistoupí děti slavnostně k prvnímu svatému přijímání. Po dobu přípravy je hlídání mladších sourozenců zajištěno.

■ Pouť k Pražskému Jezulátku

V pondělí **15. června** na poděkování za uplynulý školní rok. Od 16 hodin zde bude P. Karel sloužit děkovnou mši svatou. Sraz před farou v 15 hodin nebo v 15.50 před kostelem Panny Marie Vítězné v Karmelitské ulici. Po mši svaté dostanou děti, které chodí na náboženství, vysvědčení. Doprovod dětí od strašnické fary a zpět bude zajištěn.

■ Dětské bohoslužby o prázdninách

Poslední dětská mše svatá v půl jedenácté se v letošním školním roce koná v neděli **28. června**. Během prázdnin se dětské mše nekonají. Po prázdninách se sejdeme v 10.30 opět v neděli **6. září 2020**.

■ Letní farní tábor

Letošní letní prázdniny, dá-li Pán Bůh a nic se nezmění, vyrazíme na farní tábor do Brtnice u Jihlavy. Zveme tímto všechny děti školního věku, aby se k nám připojily a jely s námi! Datum tábora je **27. 7. – 7. 8. 2020**. Přihlášky jsou na webu nebo na nástěnce. Případné dotazy napište na mail anna.kafkova@gmail.com

Těšíme se na vás! Vedoucí a pomocníci

■ Výuka náboženství

V novém školním roce začne hned v týdnu od 7. září, podle rozpisu ve Zpravodaji.

■ ■ ■ BIBLE – NEJCENNĚJŠÍ ZÁZRAČNÁ KNIHA

130 let od narození Karla Čapka

Ze spisů Karla Čapka: Od člověka k člověku I., kde je zachycena jeho publicistická činnost jako redaktora významného deníku z let 1905-1925. Karel Čapek se narodil před 130 lety, byl pohotový a bystrý pozorovatel ve všech oblastech života. V době komunismu pro svůj názor nebyl příliš publikován.

Z křesťanských zázraků by se mohlo citovat mnoho, například zázračné rozmnožení chlebě a rybiček, zázračné obrácení Šavla v Pavla a podobně. Jenže tyto zázraky jsou časově hodně odlehle a bohužel se v dnešní době neopakují, ač není nadbytek chlebě a Šavlů neobrácených běhá po světě množství. Ale jeden křesťanský zázrak můžete zkusit sami; já aspoň jsem nevěřil svým očím, když mne to dnes potkalo. Tak jsem si vám umínil koupit si bibli – proč, to je vedlejší. U knihkupců ji neměli, museli ji shánět; dnes mi ji donesli: pěkně v plátně vázaná, krásný tenoučký papír, tištěná 1922, text králické bible, vydání Britské a zahraniční biblické společnosti, má to přes jedno sto stránek droboučké a pečlivé sazby, a stojí to – Prostě nemohu tomu věřit, je to div, zázrak či co, ale už to tak je: stojí deset kaček. Vázaná, nová, přes tisíc stránek tlustá. Nejlacnější literatura na světě. Už nikdy nebudu mluvit o drahotě knih; až se někdy dopálím na drahotu, půjdu a koupím si zase bibli. Až si budu zařizovat knihovnu, koupím si prostě sto biblí. Taková oáza láce člověka přece jen osvěží.

Lidové noviny 26. 1. 1924
z knihy Karel Čapek-Spisy, Od člověka k člověku I.

■ ■ ■ MODLITBA V ČASE PANDEMIE

V čase pandemie zazněla jako pokorné vyznání modlitba arcibiskupa olomouckého Jana Graubnera:

*Hospodine, dobrý Bože, obracíme se k tobě ve své tísní.
Příznáváme nejen svou omezenost, ale i bezmocnost.
Vracíme se k tobě a vyznáváme, že ty jsi všemohoucí.
Ty jediný jsi Pán. Jen tobě patří všechna moc a sláva.
Pokorně a se zahanbením v tváři příznáváme,
že jsme byli příliš zahledění do svých práv a nároků,
hledali příjemnost a pohodlí, zábavu či adrenalin,
nedbali jsme na druhé, ani na tebe a tvůj řád.
K přírodě jsme byli bezohlední a chtěli stále víc.
Cestováním za krásami jsme znečistili vzduch i moře.
Svou bezohledností jsme nakupili hory odpadků.
Svou chamtivostí jsme zamořili pole pesticidy,
vody antibiotiky, hormony a antikoncepcí,
chovali se jako páni světa a vládcí stvoření,
upravovali si zákony i pravidla myšlení.
Přestals pro nás být jistotou, když je vše relativní,*

*a absolutní je už jen naše nabubřelé já.
Z toho pak pramení mnohé naše konflikty.*

*Ve své zaslepenosti jsme neuměli číst znamení.
Hlasatelé radostně oznamovali, že zase bude sluníčko.
Většinou nevadilo, že schnou stromy a množí se myši,
že v zemích bez deště je hlad a lid utíká za chlebem.*

*Jiní prchají před válkou, která se vede proto,
Aby měl někdo větší zisk, vliv a moc,
aby byl odbyt zbraní a jinde měli slušní lidé práci.
Peníze a zisk se nám staly nejvyšším bohem,
jemuž jsme obětovali spravedlnost a právo
i bídu chudáků v rozvojových zemích.*

*Šťěstí jednotlivců jsme stavěli výš než zodpovědnost,
chvilkové pocity nad věrnost manželským slibům,
práva dospělých nad práva dětí na lásku obou rodičů,
na jistotu domova a zdravé morální životní prostředí,
protože jsme se nedokázali zříct špatného příkladu.*

*Sobectví nám zabránilo žít pro další generaci,
milionům počatých dětí jsme nedovolili se narodit
a tak vymíráme a nemá na nás kdo pracovat.
Uprchlíky nepřijímáme, protože se jich bojíme.
Jako bezohlední kolonizátoři přijímáme z jiných zemí
jen šikovné ruce a chytré hlavy, zatímco jejich země
bez nich upadají a nedokáží se samy pozvednout.*

*Přijmi, Pane, naši kajícnost a pokorné vyznání.
Očisti nás, když s lítostí uznáváme svou vinu.
Dopřej nám znovu povstat a vrátit se k tobě,
který jsi Cesta, Pravda, Jistota a Moudrost.
Spoléháme na tvou lásku a tvé milosrdenství.
Stáhni trestající ruku a zastav lavinu nemoci.
Obráť nás a my se k tobě vrátíme.*

Vezmi nám srdce kamenná a dej srdce z masa.

*Vrať nám radost ze své ochrany
a bezbožné budeme učit tvým cestám,
svědčit o tvé lásce a hlásat tvou dobrotu.
Dej nám svého Ducha, aby v nás miloval on,
když ze sebe nezištně milovat nedokážeme.
Dej nám odvahu umírat sobě a žít pro tebe,
nechat se vést moudrostí tvého slova,
aby v nás vítězil tvůj život a rostlo tvé království,
království spravedlnosti, lásky a pokoje.
Ty jediný jsi naší nadějí a my pevně věříme,
že nás, Bože, nezklameš. Amen.*

Sucho trápí nejen naši zem, ale i celou Evropu, nepodceňujme jeho neblahé důsledky a modleme se.

Litanie za vláhu

Pane, smiluj se,

Kriste, smiluj se,

Pane, smiluj se.

Bože, náš nebeský Otče,

Bože, Synu, Vykupiteli světa,

Bože, Duchu svatý,

Bože, v Trojici jediný,

Bože, svrchovaný Pane nebe i země,

Bože, v němž žijeme,

Bože, bez něhož hyneme,

Bože, jenž stanovuješ hranice moří,

Bože, jenž řekám cestu vyměřuješ,

Bože, jenž potoky a prameny naplňuješ,

Bože, jenž páry na výsosti shromažďuješ,

Bože, jenž páry na výsosti rozptyluješ,

Bože, jenž nebe oblaky pokrýváš,

Bože, jenž rosu a déšť ve své moci máš,

Bože, jenž vláhu sesíláš a odnímáš,

Bože, jenž jediný vznik a vzrůst dáváš,

Bože, jenž jsi Izraelitům na poušti vyvedl vodu ze skály,

Bože, jenž jsi Ismaele na poušti vodou občerstvil,

Bože, k němuž své ruce s důvěrou vzpínáme,

Bože, jehož o pomoc pokorně vzýváme,

Bože, jenž potřeby naše znáš,

Bože, jenž o blaho naše dbáš,

Bože, jehož moudrost je nevyzpytatelná,

Bože, jehož slitovnost je nevýslovná,

Bože Otče náš,

Ode všeho zlého

Od každého hříchu

Od nepříznivých větrů

Od palčivého vedra

Od záhubného sucha

Od hrozícího nedostatku od sucha

Od hrozícího nedostatku píce

Od hrozícího nedostatku vláhy

Od neúrody, drahoty a hladu

Od reptání proti Tvé prozřetelnosti

Od nedůvěřivosti a malomyslnosti

Od rouhání a zoufalství

Od věčné smrti

Pane, smiluj se,

Kriste, smiluj se,

Pane, smiluj se.

smiluj se nad námi.

smiluj se nad námi

vysvobod' nás, Pane.

My hříšníci
Abys nám odpustil
Abys ses nad námi smiloval
Abys naši úzkost zapudil
Abys naši důvěru upevnil
Abys pokryl nebe mraky
Abys svlačil pole a louky
Abys občerstvil háje a sady
Abys napojil žíznivou zemi
Abys naplnil potoky a řeky
Abys dal, zachoval a požehnal úrodu
Abys osvědčil svou moudrost
Beránku Boží, který snímáš hříchy světa,
Beránku Boží, který snímáš hříchy světa,
Beránku Boží, který snímáš hříchy světa,
Kriste, uslyš nás.
Kriste, vyslyš nás,
Pane, smiluj se.
Kriste, smiluj se.
Pane, smiluj se.

prosíme Tě, vyslyš nás.

smiluj se nad námi.
smiluj se nad námi.
smiluj se nad námi.
Kriste, uslyš nás.
Kriste, vyslyš nás.
Pane, smiluj se.
Kriste, smiluj se.
Pane, smiluj se.

Otče náš...

Pomoc naše je ve jménu Páně, neboť on stvořil nebe a zemi.

Bože, shlédni a pomoz,

Pane, pospěš nám pomáhat.

Staň se Tvé milosrdenství, jak doufáme v Tebe.

Sešli nám svou pomoc ze svatyně, ze Sionu opatruj nás.

Modleme se:

Bože, který býváš hříchem rozhněván, ale pokáním usmiřován, shlédni milostivě na naše prosby a vzdal od nás metlu svého hněvu, kterou jsme si zasloužili svojí hříšností.

Bože, jenž jsi vyvedl izraelskému lidu vodu ze skály, smiluj se, prosíme, také nad námi a sešli nám dostatečný déšť.

Bože, jehož moc a láska se nemění, vyslyš naše pokorné prosby, jako jsi tehdy vyslyšel Eliáše. Svlaž žíznící zemi, pole, louky, sady a vinice vydatným deštěm, abychom mohli, zbaveni úzkostí s vděčným srdcem velebit Tvoji dobrotu. Tvá moudrost je nevyzpytatelná a Tvá dobrotivost nekonečná. Slituj se tedy nad námi a vylej své požehnání, zachovej úrodu, otevři prameny svého milosrdenství, z hrozícího nebezpečí nás vytrhni a z neúrody, drahoty a hladu nás vyprosti. Kéž nás Tvá dobrota potěší a věrnost Tvého Syna, který řekl: „Proste a dostanete.“, se na nás ukáže.

V Tebe doufáme, nedej, abychom byli zahanbeni.

Skrze Krista našeho Pána. Amen.

■ ■ ■ PROGRAM FARNOSTI NA ŠKOLNÍ ROK 2020/2021

Bohoslužby v našem kostele	pondělí–pátek	18.00
	sobota	7.00, 18.00
	neděle	7.00, 9.00, 10.30, 18.00
Příležitost ke svátosti smíření	půl hodiny přede mší sv. nebo dle domluvy	
Návštěva nemocných	dle domluvy s knězem	
Živý růženec	první pondělí v měsíci po mši sv.	
Adorace se zpěvy z Taizé	třetí pátek v měsíci po mši svaté	
Biblická hodina	třetí středa v měsíci po mši svaté	
Modlitby matek	pondělí po mši sv.	
Výuka náboženství	předškolní děti	úterý 16.00
	1. – 2. třída	pondělí 16.00
	2. – 3. třída	úterý 16.00
	4. – 5. třída	středa 16.00
	6. – 9. třída	čtvrtek 16.00 (od října)
Setkávání mládeže	středa po mši svaté v 18.45 v klubovně fary	
Příprava dospělých na křest	pondělí po mši sv. a dle dohody	
Příprava dětí ke svatému přijímání	Kromě výuky náboženství začne kurz od jara v pátek odpoledne spolu s rodiči.	
Příprava na biřmování dospělých	pondělí po mši sv. a dle dohody	
Příprava na svátost manželství	dle domluvy s knězem – nutné včas objednat	
Křest dětí – příprava rodičů	příprava a termín dle domluvy s knězem	
Farní charita	dle dohody	
Farní knihovna půjčuje	1. středa v měsíci	16.45 – 17.45
	Neděle	10.00 – 11.30
	1. neděle v měsíci	8.00 – 11.30 v kavárně
Skupina KALOKAZHATIA	zkoušky v neděli od 9.30	
Dětská schola (Malá Kalča)	Zkoušky v pondělí odpoledne	
Chrámový sbor Cantus amici	zkoušky v pondělí od 19.30	
Mateřské centrum	pondělí a středa od 9.30 do 12.00	
Setkání seniorů	každé druhé úterý v měsíci od 9.30	
Vycházky seniorů	4. úterý v měsíci dle dohody	
Farní kavárna	neděle 8.00 – 12.00	
Úklid kostela	pondělí od 13.30	

Srdečně zveme další farníky k zapojení se do farního života. Zvláště uvítáme všechny, kdo by byli ochotni nabídnout pomocnou ruku – v charitě, v knihovně, ve schole, ve farní kavárně, při úklidu kostela.

Římskokatolická farnost
u kostela Neposkvrněného
Početí Panny Marie

V čem jsou letnice tak zvláštní, když Ježíš dal Ducha svatého učedníkům už v den svého zmrtnýchvstání? Letnice jsou novým začátkem proto, že v tento den byl Duch nejen dán, ale i přijat a rozpoznán jako dar vzkříšeného Pána. Tenkrát si toho apoštolové možná ani tolik nevšimli, protože byli konsternováni tím, že Ježíš žije. Teď si však tento dar konečně plně uvědomují. A k tomu jsme zváni i my.

(Evangelium na každý den 2020)

Vydává farnost u kostela Neposkvrněného početí Panny Marie
Praha – Strašnice

Ke Strašnické 1000/10, 100 00 Praha 10

tel.: 274 782 480

e-mail: k.koci@gmx.com

www.farnoststrasnice.cz

zpravodaj@farnoststrasnice.cz